

[O. Mathiasen.]

ordentlig klappet af for deres uforskammede og helt uforsvarlige opførsel — dommene forekommer altfor milde.

Men det vigtigste er, at der drages omsorg for, at lignende episoder ikke gentages.

Der er her desværre ikke tale om et isoleret tilfælde. Offentligheden har gang på gang erfaret om lignende eller endnu grovere tilfælde af officerers uforsvarlige behandling af menige soldater. Det må være slut med sådanne episoder. Forsvarsministeren må i anstændighedens navn tage affære for — om muligt — at forhindre gentagelser.

Derfor mit spørgsmål til ministeren. Jeg forventer et tilfredsstillende svar.

Forsvarsminister *Victor Grams* svar (17. juli 1964):

I anledning af det ærede medlems spørgsmål skal jeg, for så vidt angår den konkrete sag, indskrænke mig til at bemærke, at forsvarsministeriet fra første færd har betragtet de påklagede forhold med den største opmærksomhed og alvor.

Den dom, der nu er afsagt af byretten i Viborg, er imidlertid ikke den endelige afgørelse, idet jeg kan oplyse, at løjtnant Dahlgaard for sit vedkommende har indanket dommen til landsretten. Fra forsvarsministeriets side har man efter forhandling med generalauditøren og i overensstemmelse med hærkommandoen truffet bestemmelse om, at sagen i sin helhed ankes til domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet og til skærpelse af de idømte straffe.

Fra forsvarsministeriets side har man her ved lagt principiel vægt på, at det må være en aldeles afgørende forudsætning for beskyttelsen af det værnepligtige personels retsstilling, at de gældende klageregler gennemgås over for mandskabet på en fuldt korrekt og loyal måde, lige så vel som indgivne klager til enhver tid bør modtages, behandles og videregives til rette myndighed i nøje overensstemmelse med klagereglerne.

Hvad angår de konsekvenser, som den omtalte sag i øvrigt vil kunne få for de implicerede befalingsmænds vedkommende, skal jeg oplyse, at løjtnant Dahlgaards kontrakt med forsvaret udløber med udgangen af denne måned og ikke vil blive forlænget. I øvrigt vil jeg finde det rigtigst at afvente det endelige udfald af retssagen.

Med hensyn til de af det ærede medlem fremsatte mere generelle betragtninger vedrørende episoder inden for forsvaret af den omhandlede karakter, skal jeg bemærke, at ingen ansvarlig chef kan være interesseret i at holde hånden over befalingsmænd, som begår fejltagelser ved behandlingen af mandskabet. Opstår der sager af denne art, vil de blive fulgt med den allerstørste opmærksomhed såvel her i forsvarsministeriet som ved forsvarets øvrige myndigheder.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at generalauditøren fører tilsyn med rettergangschefernes virksomhed og derfor også kan kontrollere, om myndighedsforseelser afgøres med passende straffe.

Hertil vil jeg føje, at bestemmelserne om klageregler, som er optaget i lærebøgerne for de værnepligtige menige, efter min mening er fyldestgørende, og jeg finder, at klageordningen for de menige i almindelighed virker udmærket.

Det må heller ikke glemmes, at den militære straffelov indeholder særlige, endog meget strenge bestemmelser om straf for overgreb mod mandskabet.

Det bør også nævnes, at chefen for hæren — efter tidligere at have nedsat et udvalg til at behandle hærens pædagogiske problemer og disciplinære forhold i almindelighed, herunder også spørgsmålet om mandskabets behandling — i år har oprettet en kursusinstitution, som skal gennemføre forskellige kursuser vedrørende de nævnte emner, primært for underafdelingernes befalingsmænd.

Det er naturligvis beklageligt, at der nu og da konstateres overgreb over for indkaldte, men det må vel erkendes, at der i en hvilken som helst samfundsgruppe altid vil være enkelte, som ikke vil eller kan følge de givne normer for loyalt samarbejde og omgang med hinanden. Det gælder også forsvaret, og der vil kunne findes eksempler på både de meniges og de foresattes side. Det er imidlertid til enhver tid forsvarsministeriets agt at søge at bekæmpe sådanne uheldige tendenser af hensyn til de mennesker, der frivilligt eller pligtigt forretter deres militære tjeneste, og af hensyn til forsvaret som sådant, dets renommé og effektivitet.

Jeg mener da også, at vi råder over de midler, der er nødvendige til dette formål.